

2010

Gerard II Kerkhoff

Prins Gerard II. Van de tongriem gesneden

Prinsenonderscheiding 2010.
Uit de keuken van de Vereniging

Het gevoel om Prins van Knotsenburg te zijn

Ik merk aan mezelf dat ik een diesel ben. Ik kom rustig op gang maar werk wel toe naar een hoogtepunt. In het begin was ik een beetje onwennig. Ik had soms moeite met teksten of met onverwachte uitspraken. Gaandeweg wordt ik brutaler. De plankenkoorts verdwijnt ongemerkt. Ik improviseer ook veel meer dan de eerste dag. Ik kijk de zaal in en probeer een slag te maken naar wat ik wil zeggen. Prins zijn: dat is een machtig gevoel, dat zeker. Daarom hebben de narren en narinnen recht op een goed functionerende prins, die weet waarvoor hij en zijn kabinet staan. Een heel part gevoel krijg ik, wanneer wij acte de presence geven bij sociale avonden. Op het eerste gezicht lijkt het, dat de gasten passief zijn, omdat zij zich niet uiten. Later horen wij van de presidenten - die dat weer gehoord hebben van de verplegenden - dat de bewoners en patienten het weken later nog over ons bezoek hebben. Wat mij ook opvalt bij sociale avonden is, dat er toch veel tijd en energie in de organisatie wordt gestoken, door veel vrijwilligers, leden van de verenigingen. Ook zag ik, dat er kriskras artiesten bij elkaar optreden. Het maakt dus niet uit, bij welke vereniging je zit: je doet het met zijn allen. Dat komt ook wel, denk ik, door het Adjudantenkorps, een mooie samensmelting van lieden uit alle verenigingen. Wat iedereen ook zegt (en met name dan ex-prinsen met hun ervaring): geniet voluit van het Prins zijn!! Het is immers ook zo weer voorbij. Ik maak dan ook met veel plezier alle tijd vrij om mij volledig aan de taken van Prins van Knotsenburg te kunnen wijden.

Nu al mooie herinneringen

Na de geweldige Prinsenproclamatie kwam het Prinsenkabinet meteen goed op gang. Maar in de rustige maand december zijn we alleen maar enkele keren bij elkaar geweest om te vergaderen - jawel - en allerlei zaken door te spreken. We hadden in november al ons lied 'C'est la Vie' opgenomen. We kregen de mogelijkheid om het lied te presenteren tijdens het Rondje Knotsenburg. Ons lied werd ook nog op de verzamel-CD gezet, zelfs als Bonus Track (ik moest eerst kijken wat dat woord betekende). Daarnaast werd de tekst afgedrukt in de hoes van de CD. De originele songtekst is van Emiel Hartkamp en opnieuw geschreven naar Knotsenburg door Gerry Meeuwse. 'C'est la Vie' is vervolgens door ons kabinet ingezongen in de studio van Tom Meuwese. Onze carnavalstour begon opnieuw op zaterdag 2 januari: eerlijk gezegd moesten we er weer helemaal inkomen. Eerst hebben we Chris Hol thuis in Druten onderscheiden, vervolgens zijn we naar Beuningen gegaan om 'On Ice' drie personen te eren. Na een rustig etentje presenteerden we last but not least 'C'est la Vie' bij het Rondje Knotsenburg in de Waag. Het lied sloeg enorm aan. We wisten meteen dat we hiermee zouden gaan scoren. Het is echt ons ding. Het is vrolijke muziek, iedereen kan meezingen en we zijn actie! Heerlijk om zo iets te hebben, het doorbreekt een beetje de statige presentaties waar je soms niet onderuit kunt

Nol Smits, Heer van Knotsenburg krijgt de Prinsenonderscheiding van Prins Gerard II

Na jaren discussie en plannen maken en gaat Plein 1944 op de schop. De Knotsenburgers ruilen de Hostent in voor de Vereniging. Archeologen onderzoeken of er in de met bier beladen grond nog carnavalstrofeen te vinden zijn. Of relikwieën van de Ridder van Knotsenburg?

Prinsenkabinet 2010

Gerard Kerkhoff
 Ilja Geurts
 Linda Postma
 Vincent Duppen
 Henri Sturkenboom

Hoe komt een Prinsenkabinet met chemie tot stand?

Het begon met voorzitter Willem Arns, die mij eind mei tijdens de Haringparty op het Stadhuis vroeg of ik Prins Carnaval wilde worden. Om te voorkomen dat mensen mee zouden luisteren hebben we een week later een afspraak gemaakt. Ik heb alles afgewogen en volmondig ja gezegd. Kort daarna heb ik een eetafspraak gemaakt met John Reijnen, de nieuwe chef protocol, die het Prinsenkabinet heeft geformeerd. Ik maakte begin september kennis met mijn pages en adjudanten. Daarna kwamen we wekelijks bij elkaar om een visie te ontwikkelen, en om echt aan de slag te gaan. Wat ik knap vind is de vanzelfsprekende verbondenheid: de Stichting vraagt en benoemt een Prins, vervolgens gaat de chef protocol aan de slag om een kabinet te formeren - een moeilijke taak omdat de leden uit diverse verenigingen komen en dan moet het - los van de individuele kwaliteiten - ook als geheel nog kloppen. De leden van het Prinsenkabinet moeten dus bij elkaar passen en elkaar aanvullen. Ik kan melden dat bij ons kabinet de chemie aanwezig is: we vullen elkaar perfect aan. We zijn een team.

Binnenpret bij Duco

Op de avond van de proclamatie zat ik met mijn vrouw in de op het amfitheater tussen de sponsors. Pal naast mij zat Duco Straatman, de eigenaar van Quickprint. We hadden een zeer geanimeerd gesprek totdat ik mij moest gaan verkleden... ik dacht, dat hij niet wist dat ik prins zou worden. We hadden het er tenslotte niet over gehad. Omstreeks half elf zei ik, dat ik eventjes wat ging lopen, maar ik kwam natuurlijk niet meer terug. Toen ik hem tegen half een weer ontmoette, zei hij doodleuk: ik heb de Knots gedrukt, ik was dus wel degelijk op de hoogte. Kijk, dat is leuk, iemand die voorkennis en dus binnenpret heeft.

Chef Protocol : John Reijnen

De plankenkoorts is helemaal verdwenen

Nederland beleeft moeilijke tijden. De naweën van de financiële crisis laten zich voelen. AOW-ers van nu kunnen nog vooruit maar die van later weten niet waar zij aan toe zijn. Zelfs de voetbalwereld houdt de adem in. Maar NEC blijft in de Eredivisie.